

la contra | ENRIC RAMIONET

El quilòmetre 20

El pas del Tour per les nostres comarques supera qualsevol record o referència al que havia estat, fa anys, el gran esdeveniment de la Volta Ciclista a Catalunya

Durant els primers anys de la meua vida estava convençut d'haver nascut al quilòmetre vint de la carretera que uneix Girona amb Sant Feliu de Guíxols. Una fita de formigó amb aquest número situada davant de casa me'n donava l'evidència i per un d'aquells misteris de la identitat, saber que vivia en un lloc tan concret i tan exacte de la nostra petita geografia em satisfia i no sé com, semblava conferir-me personalitat. Però després d'una de les escasses obres públiques de l'època, aquella fita que tantes vegades els vailets del meu carrer havíem escalat, va aparèixer situada uns cent metres enllà, en direcció a Girona, com si la capital s'hagués aproximat o algú hagués refet els càlculs i descobert un error. Segurament aquella va ser una de les primeres veritats infantils que va trontollar i una de les més prematures lliçons d'escepticisme. Hi he pensat ara, quan el trànsit del Tour per aquesta carretera semblava oferir-nos la possibilitat de rememorar, des d'aquest mateix indret, el pas d'aquella Volta Ciclista a Catalunya que fa mil anys els de la meua generació vivíem com un esdeveniment excepcional, com una veritable festa. No ens interessava excessivament la carrera que, de fet, era la tercera cursa per etapes més antiga del món després del Tour i el Giro, ni coneixíem el nom de cap ciclista, ni de cap equip, ni teníem notícia de l'etapa anterior, ni seguiríem les posteriors, ni ens importava gaire saber quina d'aquelles bicicletes alades arribaria primer a la meta. El que despertava la nostra expectació i congruïa una munió de criatures, era, naturalment, la caravana dels patrocinadors que els precedia i tot allò que ens llançaven al seu pas, quan encara ningú sabia què caram era el *merchandising*. Algunes viseres de cartró, quatre paperots i alguna bifa –els globus aleshores s'anomenaven bufes– constituïen el màxim tresor al qual podíem aspirar, i per al qual, no cal dir-ho, es desencadenaven enceses disputes. No vaig poder experimentar la recreació nostàlgica que m'havia proposat ja que el

El Tour dijous al migdia passant per la carretera de Quart. / DAVID BRUGUÉ

meu és actualment un poble amb variant i ara mateix el quilòmetre vint està en un indret imprecís lluny d'aquells escenaris infantils, però vaig sortir, com quasi tothom, a veure el pas del Tour per les nostres terres. Una multitud, ja ho saben, convocada per la certesa que tant han conreat els mitjans aquests dies d'assistir a un esdeveniment històric, i a la vegada per l'ansia de fer història nosaltres mateixos. No eren únicament criatures a la recerca d'una visera, entre altres coses perquè ara mateix, de viseres, ja n'anem servits, però es mantenia la mateixa tensió de fa mil anys per capturar els objectes promocionals que la caravana deixava al seu pas. Lluny de les magreses d'abans ara ja no ens impressiona un vehicle carregat de bicicletes, i la comitiva, ja ho van veure, es-

tava composta de veritables carrosses de carnaval motoritzades i d'una formació d'helicòpters que semblaven evocar la cèlebre escena d'*Apocalypse now*. I de música i animadors que saludaven des de potents equips de megafonia. «¡Hola Manuela!» «¡Viva España!», cridaven per demostrar que no sempre el progrés tecnològic incorpora altres progressions.

Va haver-hi qui hi va trobar a faltar la lògica promoció de laboratoris farmacèutics, però no es pot negar que, en general, l'espectacularitat de l'esdeveniment va satisfer les expectatives. Lamentablement però, no vaig poder tornar al quilòmetre vint, i segueixo sense saber si ens estem banyant sempre a les mateixes aigües o és impossible fer-ho dues vegades al mateix riu.

la columna | JOSEP M. FONALLERAS

Volcar dempeus

El gran O'Leary, també conegut com a pare Ryan, no para de tenir allò que en podríem dir idees de bomber, que és una professió noble i digna que no sé per quin motiu ha passat a la història per unes idees idiotes que la gran majoria de bombers que coneix no tenen, o tenen, potser, en la mateixa mesura que la resta de mortals que no són bombers. Ja és conegut el fet que el gran O'Leary vol fer pagar per anar al lavabo i també que vol que els grassos paguin més (la *fat-tax*), justament perquè estan grassos.

Però n'hi ha més. Un dia d'aquests, en un avió de Ryanair que tornava de Mallorca, vaig acabar de comprovar que la diferència que hi ha entre els trajectes que opera la companyia i els trajectes de la Sarfa, la Teisa o l'Alsina Graells de fa temps és només una qüestió superficial. Els avions volen i els autobusos circulen en terra ferma. Més enllà d'aquesta minúcia, tot és igual. Baralles per col·locar torres inhumanes d'ensaimades en els compartiments, correïsses per accedir al lloc on poder col·locar millor les ensaimades, cridòria, col·locació estratègica de les ensaimades a la maleta per tal que no et sancionin per excés d'equipatge. Ja ho sabia, tot això, però l'ensaimada em va acabar de convèncer. Molts de vostès poden al·legar que allò que he anomenat *minúcia* no ho és tant. D'acord. Posem que no és el mateix volar que circular per una carretera comarcal. O que anar en tren. O'Leary en discrepa. L'amo creu justament el contrari. Que si els viatgers del tren, del metro o de l'autocar van drets (o hi poden anar), ¿per què no ho poden fer els usuaris dels avions? No ho sé: a mi em sembla diferent, però ell ja ha encarregat a Boeing que vagi pensant en avions en els quals es pugui viatjar dret. El disseny pot ser que s'assembla al que diuen que Airbus prepara per a una companyia xinesa. Té un aire com el de les cadires de catedral, la dels canonges, amb aquell descans per deixar que el cul reposi sense deixar d'estar dempeus. No cal dir que volar en aquestes condicions serà més barat (potser fins i tot gratis: només faltaria!) Aleshores, però, ja no serà un avió sinó un parc d'atraccions.

PUBLICITAT

TANCAMENTS D'ALUMINI I PVC

122454-817708B

ORMETAL

MILLOR AÏLLAMENT, DURABILITAT I MENOR MANTENIMENT

Llevant, 7 Pol. Ind. Mas Lladó FORNELLS DE LA SELVA
972 47 61 27 www.ormetal.es

PUBLICITAT

al aire

www.alaire.es

GIRONA
Av. de França, 151
Sarrià de Ter
T +34 972 172 222

FIGUERES
Ctra. N-lla, Km 1,100
Vilamalla
T +34 972 525 355

OUTLET
Ctra. N-lla, Km 4,100
Figueres
T +34 972 505 400

REBAIXES

4000 m² mobiliari d'exterior

PROJECTES • MOBILIARI • DECORACIÓ • HOSTALERIA

PUBLICITAT

103704-965916W

l'estiu arriba a...
Bambu Bambu

972 642 333
obert cada dia (inclosos festius)
La Bisbal d'Empordà

PUBLICITAT

CONSTRUCCIONS I PROMOCIONS
GIROMUR

VERGES
972 78 00 39
info@feliumoy.com

128721-973368B

GRUP Feliumoy

SERVEI GLOBAL